

vælge at indbetale den bundne Opsparing i Stedet for at erlægge Tillægsindkomstskatten.

Ved Lovforslagets 1. Behandling i Folketinget kritiserede *V. Buhl* (S.) stærkt den foreslaaede Skat, idet han særlig gjorde gældende, at Skatteforhøjelsen var for høj for de mindre velstillede, der tilmed ikke havde Raad til at frigøre sig for Skatten ved at vælge Opsparing. Det betød ikke, at Socialdemokratiet ikke ønskede en større Spændvidde end den nuværende mellem Skatten for Forsørgere og Ikke-Forsørgere, men det maatte ordnes paa anden Maade. „Vi har selv givet Anvisning i saa Henseende i 1946, da vi foreslog, at Forsørgerfradragene, Fradragene for de gifte, kunde forhøjes, og vi har været villige til at skaffe den nødvendige Kompensation, der her kunde blive Tale om. I øvrigt er hele dette Spørgsmaal om Forholdet mellem Skat af gifte og ugifte Skatteydere af den Natur, at det maa tages op til systematisk og mere indgaaende Behandling i Skattekommissionen, end det kan ske ved en tilfældig Lov. Ogsaa af den Grund er det ikke rigtigt at kaste et Forslag af denne Art ud paa de Vilkaar, der her gives.

Mit Parti underkender slet ikke Betydningen af, at de unge animeres til at spare sammen, for at de kan sætte Bo eller til lignende Formaal, men ogsaa her er der andre Veje at gaa end Lovforslagets. Jeg skal i saa Henseende pege paa den Mulighed, der kunde være for at kombinere et Bosættelseslaan fra Staten med en Spareordning. Det er bl. a. ogsaa Bosættelsesmomentet, der henvises til i det foreliggende Lovforslag.“

I Modsætning hertil kunde *Jensen-Brobj* (V.) anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Aksel Møller (K. F.) var ogsaa velvilligt indstillet over for Lovforslaget, om end han med Hensyn til dets Enkelt-heder tog adskillige Forbehold. Efter hans Opfattelse burde det overvejes helt at erstatte Skatten med en Opsparingsordning. Desuden kunde der være Grund til at indføre en mere rationel Sondring mellem Begreberne „Forsørger“ og „Ikke-Forsørger“ end den hidtil anvendte, der led af iøjne-faldende Mangler, som man dog i et vist Omfang vilde kunne bøde paa ved Hjælp af den foreslaaede Dispensationsbestemelse. For Tjenestemændenes Vedkommende pegede Taleren paa, at deres Lønning var lavere for Ikke-Forsørgere end for Forsørgere, og at de førstnævnte derfor vilde blive ramt forholdsvis haardt af den foreslaaede Skat. Endelig skal nævnes, at han pegede paa, at det vilde være rimeligt at tage et særligt Hensyn til Pensionister og at give unge, der af deres Arbejdsindtægt maa afholde Udgifterne ved en dyr Uddan-